

Росія маніпулює увагою аудиторії до війни

Російські пропагандисти продовжують вміло маніпулювати кількістю медійної уваги, яку вони приділяють подіям з фронту та війні загалом.

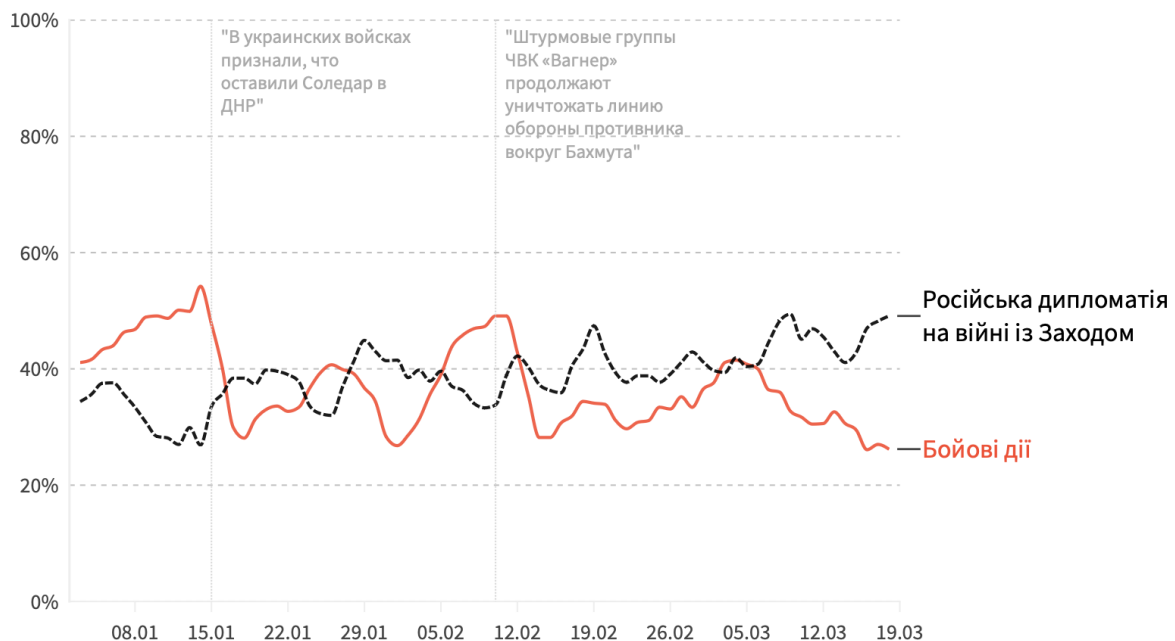
Впродовж останніх трьох місяців найзнаковішим з точки зору використання цього прийому стало взяття Соледару. Яке російські пропагандисти за допомогою величезної кількості новин перетворили на демонстрацію своєї сили та значну воєнну перемогу. Після чого різко переключились на інші теми та почали писати про війну вдвічі менше.

Той самий прийом намагались використати при спробах взяти Бахмут. З однією різницею - повідомлення про успішну операцію *“на Артемовском направлении”* сильно розтягнулись в часі, не були підтверджені, та (коли успішне взяття Бахмуту затягнулось) медійна увага знов відволіклась на інші теми - в першу чергу, на поставки зброї, боротьбу проти іноземних найманців та інші новини з США, НАТО та ворожих Росії країн-членів ЄС.

Ключові теми російської дезінформації

Все більше про «західну загрозу» та бойові дії, все менше про санкції

% від усіх новин про війну (плаваюче середнє за три дні)

Джерело: 54 новинних сайта (російські великі видання та російські сайти, орієнтовані на українську тематику) 2023 рік

TEXTY.ORG.UA

А відтак дієвим вбачаємо поширення та посилення тез про:

- військову неспроможність російської армії,
- неспівставність російських втрат і майже відсутнього просування українською територією,
- та будь-які інші способи посилення (відмінної від офіційної) інформації про перебіг та наслідки війни для Росії та російського суспільства.

Росія не одинока у своїй війні

Росія продовжує імітувати міжнародну підтримку російського геополітичного курсу. Вони використовують в своїх інтересах та подають як дипломатичні “перемоги” візит Сі Цзіньпіна чи Башара Асада, популярність кремлівських медіа-ресурсів в Африці чи Латинській Америці та економічний і інформаційний вплив на країни Центральної Азії.

Але разом з тим російські пропагандисти дуже гостро реагують на послаблення підтримки з боку колишніх партнерів або, наприклад, ознаки “українізації стран Средней Азии” (термін пояснюють як “Отказ от общей с Россией истории, переименование улиц, снос памятников советского периода, формирование захватнического образа советской власти, реабилитация людей, которые боролись с СССР «за национальную независимость» и разрыв языковых связей”).

А тому виглядає, що крім вже актуалізованої необхідності працювати над розбудовою дипломатичних стосунків з країнами Глобального Півдня, **руйнівним для Росії може стати посилення співпраці України з азійськими країнами-колишніми республіками СРСР**. Як на офіційному державному рівні, так і на рівні колаборацій громадських організацій (наприклад, в сфері досліджень історичної пам’яті та насильницької міграційної політики СРСР, або більш сучасних соціальних процесів та викриття мереж російського впливу).

Texty.org.ua
30.03.2023